Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicarĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe șése lunĭ 20 franci, pe trei lunĭ 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 149. | Brașovŭ, Vinerĭ 8 (20) Iulie | 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu 1 Iulie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentŭ la care invităm pe toțĭ amicii și sprijinitorii foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, să binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".

Brașovŭ, 7 Iulie st. v. 1888.

Pre când scriemŭ aceste rêndurĭ împĕratulŭ Wilhelm alŭ Germaniei va debarca pe pămêntulŭ rusescŭ, unde este așteptatŭ de Țarulŭ Rusiei.

Intâlnirea celorŭ mai puternicĭ potentațĭ ai Europei este și rĕmâne celŭ mai însemnatŭ evenimentŭ politicŭ alŭ ḑilelorŭ presente.

Care este scopulŭ călĕtoriei împĕratului Wilhelm?

Cu întrebarea acésta îșĭ batŭ capulŭ ḑiarele europene și și-lŭ vorŭ mai bate încă și după ce se va fi terminatŭ spectacolulŭ întrevederei împĕrațilorŭ.

Caracteristicŭ este, că tocmai în ajunulŭ întâlnirei organulŭ principelui Bismark debutéză c'unŭ atacŭ îndreptatŭ la adresa pressei panslaviste rusescĭ.

Polemisândŭ cu „Novoie Vremia", fóia germană nu se sfiesce a vorbi de „îngâmfarea și nesciința asiatică" a panslaviștilorŭ. Acésta ne aduce aminte de cuvintele ce le-a pronunțatŭ principele de Bismark în parlamentulŭ germanŭ cu privire la pressa rusescă panslavistă, care ațîță mereu în contra Germaniei, demonstrândŭ cu simpatiile ei francese.

Póte că cancelarulŭ germanŭ a avutŭ de scopŭ a nimici influința panslaviștilorŭ la curtea Țarului și de aceea a îndemnatŭ pe tênĕrulŭ împĕratŭ a face celŭ dintâiu pasŭ de apropiare.

Este clarŭ că Bismark, vrêndŭ se isoleze cu totulŭ pe Francesĭ, trebue sĕ combată și influința ce-o are panslaviștii asupra Țarului.

Și în adevĕrŭ, totŭ mai limpede se vede din ḑi în ḑi, că sentimentele anti-germane și simpatiile francese, de carĭ se conduce parte mare a presei rusescĭ, nu au încetatŭ de locŭ, cu tótă întrevederea.

Acésta se póte vedé mai ales din atitudinea memoratelorŭ ḑiare în afacerea divorțului dintre Regele și Regina Serbiei. Cele mai multe foi rusescĭ suntŭ forte mâniόse pe Germania, din causă că autoritățile germane au sprijinitŭ cererea regelui Milanŭ de a i se estrada prințulŭ de coronă sêrbescŭ.

„Novosti" ḑice, că Germania l'a estradatŭ numai spre a face pe placŭ regelui Milanŭ și patronilorŭ sĕi și adauge, că drama din Wiesbaden nu va contribui a face mai favorabile raporturile internaționale ale Europei.

Diarul „Wiedomosti" din Moscva e mâniosŭ nu numai pe Germania, dér și pe aliații ei Austriacĭ și Maghiarĭ, despre carĭ ḑice, că au sprijinitŭ „instinctele sĕlbatice" ale protegiatului lorŭ, adecă ale Regelui Milanŭ.

Numai „Grajdanin" nu acusă Germania din causa estradărei prințului de coronă sêrbescŭ, care, ḑice elŭ, n'o putea refusa, deórece însășĭ regina Natalia a pusŭ afacerea ei pe unŭ têrêmŭ internaționalŭ, așa că și Rusia ar fi trebuitŭ sĕ facă estradarea.

Dér „Grajdanin" atribue tótă afacerea de divorțŭ intrigelorŭ diplomației austriace și afirmă că ea a reportatŭ o nouă strălucită victoriă.

Pe când astfelŭ o parte a pressei rusescĭ continuă atacurile ei contra Germaniei și mai alesŭ contra Austro-Ungariei, ea se silesce totodată a liniști pe Francesi asupra urmărilorŭ întrevederei. Avemŭ, ḑicŭ aceste foi, interese comune cu Germania, dér pentru aceea Rusia nu va părăsi Francia și nu va suferi niciodată ca ea sĕ fiă nimicită.

Principele Bismark, decă are în adevĕrŭ gândurĭ rele față cu Francia, va întîmpina dér resistența hotărîtă a partidei francesofile rusescĭ și anevoie va eși biruitorŭ cu planurile sale.

Din afară.

După-ce a petrecutŭ trei ḑile în Viena, Regina *Natalia a Serbiei* a plecatŭ, precum scimŭ, la Parisŭ, acompaniată fiindŭ numai de dama de curte Bogicevicĭ.

Diarele francese asigură pe regina *Natalia*, că va fi primită în *Francia* cu cea mai mare simpatiă.

Ca rĕspunsŭ la declarările făcute în numele reginei Natalia de principesa Muruzi, *regele Milanŭ* a lăsatŭ sĕ se compună unŭ memoriu, spre a dovedi prin documente pretinsele *intrigĭ politice ale reginei*. Documentele respective se ḑice că vorŭ fi presentate mai multorŭ suveranĭ prin trimișĭ specialĭ. Regele protestéză în contra afirmării, că elŭ ar voi sĕ se căsătorescă din nou. Scopulŭ lui principalŭ și l'ar fi ajunsŭ prin aceea, că pe prințulŭ de coronă Alexandru l'a scăpatŭ de „influințele stricăciόse". Oficiόșii din Belgradŭ telegrafézŭ, că poporulŭ sêrbescŭ e pentru regele Milanŭ, deórece regina ar fi o păpușă rusescă. Alte sciri spunŭ că regina posede la poporŭ simpatiă și că cei mai mulțĭ regretă cele ce s'au petrecutŭ cu dênsa.

Marele comitetŭ, care conduce tóte pregătirile pentru *serbarea de 900 ani* a introducerei creștinismului în Rusia, a încheiatŭ o convențiă cu tóte căile ferate rusescĭ, după care *toțĭ participanții din afară* vorŭ fi a se transporta pe calea ferată *gratis* dela granița rusescă până la Kiev. Comitetulŭ a îngrijitŭ totodată pentru încuartirarea și aprovisionarea *gratuită* a óspeților ŭ străinĭ în ḑilele dela 10 (22) până la 19 (31) Iulie.

Din incidentulŭ serbării memorate se va eda în Kiev o *antologiă* slavă cu deosebită considerațiune la literatura *bulgară, sêrbescă și cehică*. Cheltuielile le pórtă reuniunea slavofilă din Petersburg. Editorŭ este cunoscutulŭ slavistŭ Stepovicĭ.

Biserica sêrbescă nu va lua parte în modŭ oficialŭ la sĕrbătόrea din Kiev. Dintre tóte institutele de învĕțămêntŭ va trimite numai universitatea din Belgradŭ pe profesorulŭ de istoriă Strecĭcovicĭ ca representantŭ la serbare.

Afacerea Floquet-Boulanger.

Scimŭ că în ședința Camerii francese dela 12 Iulie s. n., când Boulanger a făcutŭ propunerea de a se disolva parlamentulŭ, ministrulŭ-președinte Floquet a desvĕluitŭ uneltirile ambițióse ale generalului. I-a spusŭ că nu asistă la desbaterile Camerii, pe care o vorbesce de rĕu fără sĕ fiă în cunoscință de causă; i-a spusŭ că se târâște prin sacristii și prin anticamerele princiare; i-a spusŭ că fotografiile sale vinŭ reproduse în mii de esemplare din fundulŭ Germaniei.

Boulanger, mâniosŭ, i-a rĕspunsŭ, că *minte nerușinatŭ* și a eșitŭ din Cameră. D-lŭ Floquet, în urma acestui cuvêntŭ, a trimesŭ pe d-nii Clemenceau și Georges Perin ca sĕ cérĕ generalului reparațiunea cu armele.

Alegerea armelorŭ s'a făcutŭ de d. Floquet, care a preferitŭ spada. Condițiunile luptei au fostŭ, că lupta va ține până ce unulŭ din adversarĭ va fi în neputință d'a continua. S'a lăsatŭ facultatea luptătorilorŭ de a'șĭ pune orĭ nu mănușa.

Conformŭ condițiunilorŭ stabilite, lupta s'a făcutŭ a doua ḑi, 13 Iulie, la órele 10 diminéța, pe bulevardulŭ d'Argenson, 6, la Neuilly, în proprietatea contelui Dillon. La prima angagiare, d. Floquet a fostŭ ușorŭ rănitŭ la pulpa stângă, ér generalulŭ Boulanger la degetulŭ arătătorŭ alŭ mânei drepte. La a doua angagiare, d. Floquet a fostŭ lovitŭ la mâna dréptă și d'asupra țîții drepte; ér generalulŭ Boulanger primì o rană fórte grea la gâtŭ.

Martorii au constatatŭ, într'unŭ comunŭ acordŭ, că rana generalului Boulanger îlŭ punea în neputință d'a mai continua lupta.

Lupta a ținutŭ numai câteva minute, dér a fostŭ teribilă. Amêndoi adversarii s'au bătutŭ cu o înverșunare estremă.

Floquet s'a întorsŭ la ministerulŭ de interne la orele 10 și trei sferturĭ. Toțĭ miniștri îlŭ așteptau și i-au făcutŭ o primire căldurόsă. Mulțĭ senatorĭ și deputațĭ veniseră acasă sĕ salute pe ministrulŭ președinte.

Indată ce s'a aflatŭ resultatulŭ duelului, d. Carnot a trimisŭ pe generalulŭ Brugère ca sĕ felicite pe președintele consiliului. D-na Carnot s'a dusŭ îndată în persónă acasă la d. Floquet.

Generalulŭ Boulanger n'a putută sĕ se'ntórcă acasă, ci a rĕmasŭ la Dillon; l'a apucatŭ unŭ accesŭ violentŭ de frigurĭ cu delirŭ. A trebuitŭ sĕ-i facă înțepăturĭ cu morfină. Contele Dillon se arăta fórte speriatŭ de starea în care era generalulŭ.

Depeșele din urmă spunŭ, că s'a îmbunĕtățitŭ fórte multŭ starea rănitului. Se crede că e acuma afară din periculŭ, dér nu póte încă afirma acésta cu tótă siguranța.

Noulŭ codice civilŭ muntenegrénŭ.

Astădĭ Muntenegrulŭ e înzestratŭ c'unŭ nou codice civilŭ, redactatŭ de profesorulŭ Boguișicĭ. Acestŭ codice e împărțitŭ în șese părțĭ, avêndŭ 1031 de articole. Și e prima lucrare de aplicațiune pe marea scară a obiceiurilorŭ la legislațiune.

Legea asupra familiei merită o deosebită atențiune, pentru că conservă forma familiei colective, care se menține în obiceiulŭ poporațiunei muntenegrene.

Cu tóte acestea, în unele casurĭ, noulŭ codice stabilesce rĕspunderea personală a unui membru isolatŭ. Asemenea inovațiune fŭ găsită trebuinciόsă de faptulŭ, că mai multe familii de muntenegrenĭ, carĭ se duceau în afară după muncă (cum la Constantinopole, Alexandria și aiurea) se vedeau adesea ruinate, pentru că, conformŭ usului patriarhalŭ alŭ țerei, fiecare membru alŭ familiei era obligatŭ d'a contribui la plata datorielorŭ contractate de unulŭ dintr'ênșii.

Peste două-decĭ de articole suntŭ consacrate cestiunilorŭ de dreptŭ internaționalŭ privatŭ. Cumpărarea proprietății fonciare e supusă unorŭ condițiunĭ carĭ apĕră pe miculŭ agricultorŭ d'a fi victima vr'unei speculațiunĭ ilicite. Streinii nu potŭ avea proprietate pe pămêntulŭ muntenegrénŭ afară de casulŭ când principele face ca darŭ cuiva. Codicele prevede apróре vr'o douĕḑecĭ de forme de contracte, pe carĭ le definesce în modulŭ celŭ mai simplu și practicŭ. Acestŭ codice a întratŭ în vigóre dela 1 Iulie st. vechiu.

Intâlnirea împĕrațilorŭ.

Din Berlinŭ se scrie asupra întâlnirei împĕratului Wilhelmŭ cu Țarulŭ, că acolo s'a constatatŭ cu mirare zelulŭ, cu care foile oficióse din Viena și Pesta se silescŭ a demonstra, că întrevederea din Petersburgŭ va rĕmâne absolutŭ fără resultate. Acésta se consideră în Berlinŭ a fi unŭ ce cu atâtŭ mai straniu că nicĭ odată nu s'a constatatŭ asupra unui resultatŭ positivŭ în urma întîlnirii celorŭ doi suveranĭ. Nicĭ la Petersburgŭ, nicĭ la Berlinŭ nu s'a gânditŭ cineva sĕ găsescă o programă pentru negocierĭ diplomatice și mai puținŭ încă sĕ se reguleze cestiunea bulgară. Totŭ ce s'a ḑisŭ în privința acésta întră în domeniulŭ unorŭ conjecturĭ hazardóse, mai alesŭ în ce privesce proiectele tindêndŭ a face ca Germania sĕ jóce unŭ rolŭ de mijlocitorŭ. Tóte aceste cestiunĭ au fost agitate de pressa din Viena și Pesta, în scopulŭ evidentŭ de a prepara opinia pentru posibilitatea unei lipse de resultate. Dér acésta — continuă corespondentulŭ berlinesŭ — este ceea ce se numesce a sparge o ușă deschisă. Intr'adevĕrŭ nu póte domni nicĭ o îndoiélă, că singurulŭ resultatŭ sperată este de natură absolutŭ generală. Cei doi împĕrațĭ vorŭ numai sĕ întărescă legăturile de amiciță ce esistă între cele două

Case domnitóre. Nu s'a gânditŭ nimenĭ și nu s'a putută gândi la altceva.

Impĕratulŭ Wilhelm II visiteză pe Țarulŭ spre a pune capĕtŭ relei disposițiunĭ ce esistă între Germania și Rusia. Elŭ va reuși de sigurŭ. Negreșitŭ că prințulŭ Bismark n'ar fi luatŭ inițiativa întrevederii, decă ar fi credutŭ în posibilitatea unui eșecŭ. Urmarea întrevederii va fi restabilirea unei bune înțelegerĭ între cele două imperii; în totŭ casulŭ nu va resulta nimicŭ ce sĕ fiă vătămătorŭ pentru pacea lumii. Nicĭ nu póte fi vorba, că împĕratulŭ Wilhelmŭ ar avé sĕ formuleze propunerĭ precise cu privire la Orientŭ, că șĭ-ar oferi mijlocirea sĕu că Rusia ar avea de refusatŭ ceva. Câtŭ privesce cestiunea bulgară Germania n'are alte interese de câtŭ cele ce suntŭ compatibile cu siguranța și liniștea amicilorŭ. Ea doresce ca interesele Austro-Ungariei în Orientŭ sĕ rĕmâie ferite de orĭ-ce atingere. Insĕ la Petersburgŭ cei doi împĕrațĭ și diplomații lorŭ nu se vorŭ aședa la masa de lucru spre a nota ce póte dori Rusia și ce póte accepta Austro-Ungaria în Bulgaria. Dér imposibilŭ de credutŭ este, că Germania ar puté dori în Orientŭ evenimente neplăcute Austriei; un aliatŭ nu se amestecă în ceea ce privesce numai interesele speciale ale celui-laltŭ. Fiăcare îșĭ scie limitele libertății de acțiune și datoriile ce-i impune alianța. In acéstă ordine de idei elŭ póte sci de mai nainte ce póte spera și de ce trebue sĕ se témă. Astfelŭ suntŭ privite lucrurile în Berlinŭ și negreșitŭ că totŭ așa le înțelegŭ și cei din Petersburgŭ.

Lucrulŭ esențialŭ este reînoirea vechilorŭ relațiunĭ amicale dintre Berlinŭ și Petersburgŭ. Când se va atinge acestŭ punctŭ, interesele păcii vorŭ putea fi protegiate mai cu eficacitate...

SCIRILE ḐILEI.

Se ḑice că *regina Serbiei* se va instala în curêndu la *Iașĭ*, scrie „Românulŭ“.

***

In apropierea Budapestei, pe la Buda vechiă, Maglod și Perczel, s'au ivitŭ *mulțime de locuste*, carĭ au causatŭ pagube marĭ în comitatulŭ Pestei. Ajutate de unŭ vêntŭ de către rĕsăritŭ, locustele au năvălitŭ și în Budapesta, dér n'au putută causa pagube însemnate, căcĭ o cétă numerósă de copii au datŭ năvală asupra lorŭ, omorîndu-le în cea mai mare parte.

***

Din Bucurescĭ primimŭ scirea, că președintele camerei române generalulŭ *Leca* a rĕposatŭ.

***

Gimnasticii *Moceanu*, *Velescu* și *Iulianŭ* vorŭ face cu trupele lorŭ o escursiune artistică în tótă România, dândŭ representații de gimnastică, danțurĭ, asalturĭ cu floreta și cu sabia, comedii teatrale etc. Cu acéstă ocasiune dênșii vorŭ culege jocurile naționale românescĭ spre a le produce la esposiția din Parisŭ în anulŭ viitorŭ. Din Parisŭ trupa va porni spre America.

***

După cum arată cea din urmă listă a óspeților din *Tușnadŭ*, au sositŭ în acestŭ locŭ de cură dela 8—15 Iulie st. n. cu totulŭ 440 óspețĭ, dintre carĭ numai 11 din România, ceilalțĭ toțĭ din Ardélŭ.

***

Cetimŭ în „Telegrafulŭ“ din Bucurescĭ: „Mai mulțĭ *ofițerĭ de geniu* din armata română vorŭ fi însărcinațĭ sĕ mérgă sĕ studieze, carĭ suntŭ trecĕtorile din Carpațĭ, ce trebuescŭ fortificate“.

***

„Epoca scrie, că într'una din ocnele părăsite dela Slanicŭ, în România, s'au găsitŭ *două marĭ cazane de aramă* de o formă conică, cântărindŭ celŭ întâiu 800 de kilograme, ér celŭ alŭ doilea 700. Se crede, că ambele aceste cazane dateză din timpulŭ Romanilorŭ și că, după inscripțiile ce au, arŭ fi servitŭ la extragerea unorŭ metale.

***

Regele *Danemarcii* va celebra, la 15 Noemvre, *a douĕdecĭ și cincea aniversare a regatului*. Aflândŭ că o subscriere națională se deschisese ca sĕ-i ofere, cu prilejulŭ acesta, unŭ domeniu situatŭ în Iutland, suveranulŭ a declaratŭ, că nu póte sĕ priméscă darulŭ. Ḑice într'o scrisore dată publicității, că consciința sa ilŭ îndatoresce sĕ nu priméscă, în fața situațiunii economice fórte grea a țĕrii și a suferințorŭ poporului sĕu în lupta, din ce în ce mai aspră, pentru esistență.

„Kolozsvar“ despre Sașĭ și Românĭ.

In numĕrulŭ dela 18 Iulie, „Kolozsvar“, vorbindŭ despre resultatulŭ alegerei membrilorŭ consiliului comunalŭ din Brașovŭ, ḑice între altele:

Maghiarii din Brașovŭ au avutŭ unŭ singurŭ cercŭ, în care au putută conta la unŭ resultatŭ favoritorŭ pentru ei: acestŭ cercŭ a fostŭ suburbiulŭ Blumĕna. Aicĭ însĕ Sasii s'au aliatŭ contra Maghiarilorŭ cu Românii și după o încordare mare au învinsŭ cu o mică maioritate.

Unulŭ din gravaminele Sasilorŭ ultraiștĭ constă în împrejurarea, că — pe basa dispositiunilorŭ legei comunale privitóre la alegerĭ — în fórte multe comune săsescĭ Sasii suntŭ învinșĭ prin maioritatea Românilorŭ, carĭ în privința averei și a inteligenței abia se potŭ lua în sémă. In privința acésta Sasulŭ în multe locurĭ privesce pe Românĭ ca pe unŭ inimicŭ alŭ sĕu. Dér când Sasilorŭ li se ofere ocasiunea de a învinge pe Maghiarĭ — cum s'a întêmplatŭ de rêndulŭ acesta în Blumĕna — ei uită bucurosŭ gravamenulŭ, se aliază cu contrarulŭ lorŭ și ducŭ apa pe móra lui.

La sate în multe locurĭ suntŭ în maioritate preponderantă Românii, carĭ din ḑi în ḑi cuprindŭ mai multŭ teritoriu din fostulŭ pămentŭ-regiu. In orașe Sașii stau încă bine, dér cu o astfelŭ de politică, cum a fostŭ aceea ce au arătat'o ei cu ocasiunea alegerilorŭ din Brașovŭ, deschidŭ liberă cale influinței române spre a întra și în interiorulŭ orașelorŭ. Decă nu și în altele, dér celŭ puținŭ pe terenulŭ afacerilorŭ comunale, Sasulŭ ar trebui sĕ considere pe Maghiar ca pe unŭ aliatŭ naturalŭ alŭ sĕu, care și așa lui nu-i póte strica, fiind-că e în minoritate, dér prin sprijinirea sa i-ar puté aduce mare folosŭ față cu elementulŭ românŭ, care e amenințătorŭ pentru Sasĭ.

Când Sasii din Brașovŭ dau inimicului ajutorŭ întru învingerea Maghiarilorŭ din Blumena, ei prin acésta îșĭ taiă crenga de sub picióre. In fine din punctŭ de vedere alŭ interesului maghiarŭ puținŭ ne privesce, decă în Blumĕna e pe partea nóstră învingerea orĭ nu e pe partea nóstră. Nicĭ cu o astfelŭ de învingere noi n'amŭ puté lua o posiția dătătóre de tonŭ în municipiulŭ Brașovului. Dér față cu Sasii abunăsémă va fi fórte deplorabilŭ, decă elementulŭ românŭ, pe care elŭ și-l'a luat acum de aliatŭ alŭ sĕu — apucândŭ prin acésta la putere și mai mare —, odată va sta frunte cu ei. Influența ungurescă slăbită de alții cu atâta pasiune, atuncĭ abia ar mai fi în stare sĕ dea Sasilorŭ ajutorŭ, chiar și în casulŭ decă ar voi sĕ o facă acésta.

Cu unŭ cuvêntŭ: Sasii lorŭ înși-le îșĭ strică, când procedŭ astfelŭ, cum au procedatŭ în Blumĕna. Și așa dicêndŭ numai lorŭ lĭ-ar servi spre folosŭ, decă în loculŭ Românilorŭ arŭ mai preferi sĕ dea ne'nsemnatului numĕrŭ de Maghiarĭ posibilitatea de a-șĭ validita dreptulu lorŭ la alegerile comunale...“

România și espozițiunea din 1889.

D-lŭ Ales. *Ciurcu* a adresatŭ din Parisŭ către ministrulŭ-președinte românŭ, d-lŭ *Teodor Rosetti*, următórea suplică;

Domnule Președinte, Domnule Ministru! Ațĭ cetitŭ póte apelulŭ ce am adresatŭ compatrioțilorŭ mei, spre a-i îndemna de a lua parte la esposițiunea din 1889.

Am credință, că guvernulŭ românŭ nu póte fi ostilŭ unei idei eminamente naționale și de aceea viu a vĕ ruga sĕ binevoițĭ a vĕ face apĕrătorulŭ acestei idei pe lângă Maiestățile Lorŭ Regele și Regina și pe lângă onorabilii D-vóstrĕ colegĭ din ministerŭ.

Din considerațiunĭ, care, pentru mine unulŭ, nu-șĭ aveau loculŭ pentru România, dér care póte că suntŭ destulŭ de temeinice ca sĕ n'am ce obiecta, decă le-așŭ cunósce — guvernulŭ d-lui Ioanŭ Brătianu a declinatŭ invitațiunea Franciei de a lua parte la esposițiunea din 1889.

Dér după cum am disŭ în apelulŭ meu, acéstă împrejurare nu trebue sĕ împedece pe Românĭ de a espune.

România, ca statŭ micŭ și nou, are nevoiă de a se face cunoscută lumii, atâtŭ din punctulŭ de vedere naționalŭ câtŭ și din interesŭ economicŭ. Ca națiune, suntemŭ încă puținŭ cunoscuțĭ în Occidentŭ, cu totŭ sgomotulŭ ce făcurămŭ la Plevna în 1877—78. Cărui Românŭ, călĕtorindŭ în străinĕtate, nu i-s'a întêmplatŭ sĕ întâlnéscă ómenĭ dealtmintrelea luminațĭ, nesciindŭ sĕ facă deosebirea între noi și Bulgarĭ, Sêrbĭ, Grecĭ, etc., întrebândŭ de ce rassă suntemŭ, ce religiune avemŭ, ce limbă vorbimŭ, cu unŭ cuvêntŭ, tratându-ne ca pe unŭ soiu de sĕlbaticĭ încă puținŭ cunoscuțĭ de pe țĕrmurile Nigrului sĕu ale lacului Tauganica! Și acésta ni-se întêmplă nouĕ, Românilorŭ, nu numai în țĕrile fórte depărtate dea nóstră, ca Francia, Englitera. Germania etc. dér chiar și la vecinii noștri în Austria.

Nu mai departe de câtŭ alaltaierĭ aflându-mĕ la principele George Stirbey în minunatulŭ și feericulŭ sĕu castelŭ de la Courbevoie (Chateau de Becon) fuiu presintatŭ unui bĕtrânŭ amicalŭ francesŭ, care a făcutŭ mai de multe orĭ ocolulŭ pământului și pentru care globulŭ pămêntescŭ mai că nu mai are nicĭ unŭ secretŭ. Vorbindŭ de România de odată amiralulŭ mĕ întrebă: — „*Quelle religion avez-vous la-bas?* —“ *La religion grecque, mon amiral.*“ — „*Malheureusement!*“ adause principele. Vĕduiu îndată că bĕtrânulŭ amiralŭ cunoscea mai bine popórele de pe cóstele Africei de câtŭ pe Românĭ.

Sĕ nu acusămŭ pe aceștĭ ómenĭ de ignoranță, căcĭ ei sciu multe și cunoscŭ multe popóre din universu. Decă pe noi ne cunoscŭ mai puținŭ, vina e numai a nóstră. Ca sĕ ne cunóscă, trebue ca noi înși-ne sĕ ne presentămŭ lorŭ.

Apoi ce ocasiune mai minunată de a se face cunoscutŭ lumii întregĭ decâtŭ o esposițiune universală, și încă o esposițiune care se ține în capitala lumii, în incomparabilulŭ Parisŭ, unde în timpurile normale poporațiunea flotantă e evaluată la câteva decimĭ de mii de suflete pe ḑi!

Unŭ lucru românescŭ, espusŭ la Parisŭ în intervalulŭ de șese lunĭ, câtŭ va dura esposițiunea, va fi vĕdutŭ de mai multe milióne de părechĭ de ochĭ ale persónelorŭ celorŭ mai de frupte de pe tótă suprafața pământului, fără a socoti pe Francesĭ. Și óre nu e în interesulŭ economicŭ alŭ țĕrei ca productele sale

---

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Copiii de aurŭ.

— Poveste. —

(Urmare.)

Cresceau pruncii amêndoi
Sprintenĭ agerĭ și vioi,
Și cu ei alăturea
Caii lorŭ încă crescea
Și crescea și se 'ntărea!...
Ear cei doi crinĭ frumușei
Cum n'au fostŭ alții ca ei
Incă cu pruncii cresceau
Și așa frumoșĭ erau,
Așa mândru străluceau,
Câtŭ la amédŭ când era
Sórele-'n locŭ se oprea,
Apoi li se închina
Și la dênșii se uita;
Cu dulcĭ razĕ-i încălḑa
Și cu rază-i sĕruta!...

Vremea tace, se petrece
Trece-unŭ anŭ și altulŭ trece,
Și din pruncii frumușei
Se făcurŭ doi junișei
De frumoșĭ ce erau tare:
Făr' păreche pe sub sóre
Făr' păreche-'n lumea mare!...
. . . .
Intr'o bună diminéță
Feciorașii plinĭ de viéță
De lungŭ drumŭ mi se gătescŭ
Și la tata lorŭ grăescŭ;
— „Tată noi adĭ ne gătămŭ
„In lungŭ drumŭ ca sĕ plecămŭ,
„Câtŭ pămêntŭ e pe sub sóre
„Și câtŭ e sub ceriulŭ mare
„Totŭ vremŭ sĕ-'lŭ cutreerămŭ,
„Cum stă lumea sĕ vedemŭ!...“
Ear alŭ lorŭ tată măchnitŭ
Astfeliu lorŭ că le-a grăitŭ:
— „Cum sĕ mergețĭ dragii mei,
„Dragii tații ângerei; —
„Voi sĕ mergețĭ sĕ umblațĭ,
„Lumea tótă s'alergațĭ
„Póte-'n drumŭ ca sĕ murițĭ
„Și nicĭ când voi pruncĭ iubițĭ
„La noi sĕ nu mai venițĭ,
„Ear acasă singurĭ noi
„Sĕ nu șcimŭ nimicŭ de voi!...“
Eară pruncii cei frumoșĭ
Ii dicŭ: — „Fițĭ voi totŭ voioșĭ
„Dragii noștrĭ părințĭ iubițĭ,
„De noi nu vĕ nĕcăjițĭ
Și nimicŭ nu vĕ gândițĭ,
„Șcimŭ în lume sĕ umblămŭ
„Viața scimŭ so cruțămŭ!...
„Ear — tată și mamă — voi,
„Când vețĭ vré sĕ scițĭ de noi,
„Când vețĭ fi prea îngrigiațĭ
„Mergețĭ numai și căutațĭ
„Cei doi crinĭ din grădiniță; —
„Și pân'ei — scumpe tăicuță —
„Vorŭ fi verdĭ și totŭ frumoșĭ:
„Și noi suntemŭ sănĕtoșĭ;
„Ear când ei s'or vesteji,
„Atuncĭ noi betegĭ vomŭ fi;
„Și când josŭ ei vorŭ pica
„Viéța nóstră s'a găta!...“
Cu asta pruncii s'apucară
Pe părințĭ îi sărutară
Și pe cai încălecară
Ear apoi la drumŭ plecară...
Și pe drumŭ cum se duceau
Eată frate că noptau
Lâng'unŭ birtŭ frumosŭ și mare
Ce dă locŭ la fiăcare.
Ei aci descălecară
Și-'n lăuntru se băgară;
Eară cărciuma era plină
De multă lume străină
Carĭ pe pruncĭ când îi vĕḑură
Toțĭ a rîde începură,
Și rîdeau și-i suduiau
Și de ei jocŭ îșĭ băteau....
Eară unulŭ dintre pruncĭ
Cum vĕdŭ asta atuncĭ
Mi se nĕcăjeșce tare; —
Și plinŭ fiindŭ de 'ntristare
Spune-'ncetŭ fratelui-sĕu
Cumcă dênsulŭ ar vré dĕu
Ca sĕ mérgă mai departe
In lumea cea cu rĕutate
Ci se-'ntórce ér acasă
La-'lŭ sĕu tată l'a sa masă!...
Așa apoi și făcea
Diminéța se-'ntorcea
La-'lŭ sĕu tată ér venea; —
Eară frate-sĕu mai mare
Mai curagiosŭ, mai tare,
De nimica nu-i pasă
Ci pe murgŭ încăleca
Și la drumŭ de nou pleca...
Și se duse, frățióre,
Cu-alŭ sĕu calŭ ce sta sĕ sbóre
Așa repede și tare
Câtŭ cu vêntulŭ se-'ntrecea
Și ca gândulŭ se ducea.
Și ajunse-'n depărtare
La unŭ codru vechiu și mare;
Aci când s'apropia
In elŭ vrêndŭ a se băga
Ca sĕ meargă mai departe
Cu murguțu-i sprintenŭ fórte
Inaintea lui eșĭ
Și în cale mi-lŭ opri
— Unŭ omŭ cu sufletu bunŭ —
Elŭ pe pruncŭ mi-'lŭ agrăeșce
Și blândŭ astfelŭ îi vorbeșce:
— „Copilașŭ, iubitulŭ meu!
„Sĕ te țină Dumnedeu, —
„Dér pe-aicĭ nu poțĭ străbate,
„Nu poțĭ merge mai departe,
„Căcĭ pădurea este plină
„De tâlharĭ, — lume străină,
„Și cum ei te vorŭ vedea
„Spre tine s'or arunca
„Calulŭ ți-l-orŭ săgeta
„Și te-orŭ prinde și te-orŭ da

să figureze într'o asemenea esposițiune, să fiă vědute, pipăite, aprețiate de milionele de ómenĭ, carĭ vorŭ trece pe lângă ele? Printre aceștia câțĭ nu se vorŭ găsi carĭ să aibă ideea de a veni cu capitalurĭ în România, spre a întemeia industrii séu a forma societățĭ pentru esploatarea rațională a pămêntului, capabilŭ de a ne produce întreitŭ și împătritŭ de ce ne produce astădĭ?! Apoi de n'ar fi decâtŭ industria casnică a țěrancei nóstre, ale cărei produse suntŭ atâtŭ de admirate de toțĭ străinii carĭ le vědŭ, totŭ ar eși unŭ folosŭ pentru țéră. Sunt sigurŭ, că espunêndŭ scórțele românescĭ, costumele naționale, broderiile de totŭ felulŭ, cu unŭ cuvêntŭ totŭ ce produce mâna artistică a femeei române, se vorŭ deschide în streinătate debușeurĭ pentru tóte aceste articole și societatea *Furnica* va porni atâtea comande încâtŭ nu le va puté satisface pe tóte. Va fi destulŭ să se scie, că se află în România o casă de comerciu la care comerciantele străinŭ póte găsi aceste articole.

De vreme ce amŭ întratŭ în contactŭ cu lumea civilisate și am construitŭ drumurĭ de ferŭ și amŭ făcutŭ din țéra românéscă Regatŭ cu ambasadorĭ acreditațĭ pe lângă tóte puterile și vremŭ să avemŭ portŭ la mare și nu sciu mai ce, apoi să ne ținemŭ întru tóte în rêndulŭ ómenilorŭ și să nu ne dămŭ înapoi când ne poftesce o națiune mare ca Francia la jocŭ cu celelalte națiunĭ. E fórte frumosŭ să învitămŭ națiunile străine se trămită representanțĭ la manevrele armatei nóstre și să arătămŭ ce progrese însemnate amŭ făcutŭ în arta de a distruge, dér e și mai frumosŭ să arătămŭ progresele ce amŭ făcutŭ în arta de a crea. Séu doră numai atâtŭ să arătămŭ lumii, că suntemŭ unŭ poporŭ viteazŭ și că avemŭ în țera nóstră soldațĭ bine dresațĭ, baionete nenumĕrate și tunurĭ marĭ și multe plătite cu banĭ scumpĭ d-lui Krupp, și să nu arătămŭ — când se presintă ocasiunea — și produsele muncei pacĭnice ale plugului și ale acului de cusutŭ? Nu'i vorbă, e fórte bine ca lumea să ne scie de frică, dér și mai bine e ca lumea să ne iubéscă și să ne stimeze pentru talentele nóstre pacĭnice.

Prințului Bismark îi dă mâna să dică în Parlamentulŭ germanŭ: — „Voiu ca tótă lumea să se temă de noi!“ Și încă nu sciu děu, décă o asemenea fanfaronadă nu'i sede rěu chiar puternicei Germanie. Dér, în fine, Germania se póte lipsi de multe de care noi nu putemŭ și nu trebuie să ne lipsimŭ. Ceea ce face în ciuda Franciei, nu urméză ca și noi s'o facemŭ, cu atâtŭ mai vêrtosŭ că Românilorŭ nu le e ciudă pe Francia, din contră.

Și apoi trebue óre să imitămŭ întru totŭ și întru tóte pe Germania și numai pe Germania? Curiosŭ de a sci carĭ suntŭ națiunile din lume, carĭ au urmatŭ esemplulŭ Germaniei, m'am dusŭ la Direcțiunea generală a Esposițiunii, spre a lua informațiunĭ și étă ce am aflatŭ:

Vorŭ participa la Esposițiune în modŭ oficialŭ:

Elveția, Norvegia, Serbia, Grecia, Monaco, San-Marino, Statele-Unite din America de Nordŭ, tóte Republicele din America de Sudŭ și din America Centrală, Mexiculŭ, Japonia, Siamulŭ, Maroculŭ, Republica sudŭ-africană Transvaal, alŭ cărei guvernŭ a votatŭ dilele acestea 75,000 fr. pentru acestŭ sfîrșitŭ.

Vorŭ participa în modŭ privatŭ:

Marea-Britania, Belgia (cu subvențiune din partea guvernului), Țěrile-de-Josŭ (Holanda), Austro-Ungaria, Rusia, Italia, Spania (cu subvențiune dela guvernŭ), Luxenburgulŭ, Egiptulŭ, diferitele posesiunĭ coloniale.

De aicĭ se póte vedé, că tóte popórele din lume vorŭ participa la Esposițiune, căcĭ singurele escepțiunĭ suntŭ: Germania, Danemarca, Portugalia și Turcia. Dér mulțĭ din industriașii acestorŭ patru țěrĭ, în care nu s'au formatŭ comitete naționale, vorŭ espune în modŭ independentŭ fiindŭ în casulŭ acesta tratațĭ pe acelașŭ piciorŭ ca esposanții francesĭ. Numai pentru România nu se făcuse absolutŭ nimicŭ, nu se publicase în țéră absolutŭ nicĭ o îndrumare pentru industriașĭ, astfelŭ că décă nu vomŭ constitui unŭ comitetŭ naționalŭ, unŭ Românŭ n'ar mai puté astădĭ espune nicĭ celŭ mai micŭ obiectŭ, deórece a trecutŭ de multŭ termenulŭ pentru admisiune.

Guvernulŭ d-lui Ionŭ Brătianu a declinatŭ, încă dela 14 Iuliu anulŭ trecutŭ, învitațiunea Franciei. Elŭ a justificatŭ refusulŭ sěu pe cuvinte de *economie*. — „Ce fericită țéră!“ șĭ-or fi disŭ Francesii, „unde guvernulŭ îngrijesce așa de bine de financele publice, încâtŭ se feresce de cea mai mică cheltuială de prisosŭ! Visteria României trebue sě fiă înbîcsită de aurŭ!“.

Dér noi, bieții de noi, scimŭ, din nefericire pré, bine la ce serviau asemenea economii.

Ministrulŭ afacerilorŭ străine alŭ României, declarândŭ că guvernulŭ nu póte lua parte la esposițiune, se arătă însĕ generosŭ pentru espunĕtorii românĭ, căcĭ adăugă îndată după aceea: „dér cu tóte acestea, guvernulŭ românŭ se va pune cu totulŭ la disposițiunea espunĕtorilorŭ românĭ și le va da... ghicițĭ ce?... tóte *informațiunile* necesare“. Trébă mare! Ei bine, nicĭ atâta n'a făcutŭ guvernulŭ d-lui Brătianu. N'a datŭ absolutŭ nicĭ o informațiune — pe care ar fi trebuitŭ să le publice în „Monitorŭ“ — astfelŭ că termenulŭ a trecutŭ de multŭ, fără ca vr'unŭ industriașŭ românŭ să fi sciutŭ ceva. Ba mulțĭ credeau că guvernulŭ va lua parte și așteptau învitațiunea.

Apoi mai comitea și o necuviință, căcĭ întreba adecă trimițêndŭ *o comisiune de studiu* la Esposițiune, „că ar avé sorțĭ de a fi bine primită de guvernulŭ „Republicei francese“. O asemenea întrebare nu era numai de prisosŭ, dér constituia așa dicêndŭ o necuviință diplomatică, căcĭ prin ea guvernulŭ românŭ punea la îndoielă urbanitatea guvernului francesŭ și a Franciei, urbanitate care nu s'a desmințitŭ nicĭ o dată și care cu atâtŭ mai puținŭ se putea desminți acum, când Francia *invita* pe guvernulŭ românŭ la o serbare. Acésta e tocmai ca și când cine-va, învitatŭ la mésa cui-va, ar respunde: — „Așĭ veni, dér dorescŭ să sciu mai ântâi, décă n'ai să mě iei cu cânii la gónă.“ Celŭ puținŭ așa a interpretatŭ guvernulŭ francesŭ întrebarea României.

Observațĭ, Vě rogŭ, că guvernulŭ românŭ n'avea banĭ ca să ajute pe espunĕtorii românĭ la o întreprindere curatŭ națională, dér ar fi găsitŭ pentru aceia dintre amicii guvernului, carĭ sub pretestŭ de a compune o comisiune *de studiu*, ar fi doritŭ să visiteze Esposițiunea pe socotéla Statului. Cine scie décă suma cheltuită de „comisiunea de studiu“ n'ar fi fostŭ mai mare de câtŭ aceea necesară pentru participarea României în modŭ oficialŭ la Esposițiune.

Mě rĕsumŭ, Domnule Președinte alŭ Consiliului.

Vě rogŭ să mě ajutațĭ a repara greșela comisă de predecesorii D-Vóstre. Décă nu suntŭ cuvinte destulŭ de puternice care să se opună, apoi reveniți asupra decisiunii guvernului trecutŭ și facețĭ ca România să participe în modŭ oficialŭ la Esposițiunea din 1889. Décă rațiunea de Statŭ se împotrivesce acestei idei, apoi celŭ puținŭ acordațĭ comitetului naționalŭ ce se va constitui o subvențiune, cum și tóte înlesnirile de transportŭ, pentru ca întreprinderea să aibă unŭ deplinŭ succesŭ și să facă onóre țěrei.

Sunt sigur, că patriotismulŭ D-Vóstrě luminatŭ Vě va dicta ce e mai bine de făcutŭ în interesulŭ României.

Românii au arĕtatŭ în 1877—78, pe câmpiile Bulgariei, că sciu să fiă bravĭ cu arma în mână. Să arate în 1889, că sciu să se bucure și de ródele binefăcĕtóre ale păcii, că sciu să muncéscă și să producă, că sciu să se apropie, prin cultură și prin progresŭ, de frații lorŭ din Occidentŭ.

Acum, ca și atuncĭ, meritulŭ lorŭ va fi totŭ așa de mare, décă nu mai mare.

Orĭ-care ar fi resultatulŭ acestei suplice, Vě rogŭ, Domnule Președinte alŭ Consiliului, s'o considerațĭ ca pornită dintr'unŭ simțĕmêntŭ de iubire pentru națiunea mea și să primițĭ încredințarea deosebitului respectŭ ce Vě păstréză alŭ Domniei Vostre.

Parisŭ, Iuniu 1887.

devotatŭ servŭ
Al. Ciurcu,
229, Faubourg St. Honoré

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Parisŭ, 19 Iulie. Guvernulŭ elvețianŭ, la cererea Franciei, a interdisŭ *contelui de Parisŭ* de a mai domicilia în Vevey. In cameră deputatulŭ *Fyat* a interpelatŭ asupra confiscărei scrisórei contelui de Parisŭ. Ministrulŭ președinte *Floquet* rĕspunse, că guvernulŭ are datoria de a arăta, că postele și telegrafele din țéră nu suntŭ deschise pentru pretendenții la tronŭ.

După acestea sesiunea camerei s'a încheiatŭ.

Roma, 19 Iulie. Papa a espedatŭ cătră Nunciaturĭ o circulară în care aceste suntŭ provocate de a mijloci ca guvernele să stăruiască în modŭ confidențialŭ, ca *împĕratulŭ Germaniei sě nu vină la Roma*, pentru-că acésta s'ar considera în Vaticanŭ ca unŭ actŭ dușmănosŭ fată cu Papa.

Petersburgŭ, 19 Iulie. *Impĕratulŭ Germaniei* este așteptatŭ *adĭ după amédŭ la 3 óre* în portulŭ *Kronstadt*. Vinerĭ împĕratulŭ va visita fortăreța s-lui Petru și Pavelŭ, séra va merge în tabĕra dela Krasnoje-Selo, Sâmbătă va fi mare revistă militară și împĕratulŭ Wilhelm va face o visită părechei regale a Greciei. Duminecă va fi mare prândŭ la curte, ér în aceeașĭ di séra împĕratulŭ va pleca la Stockholm.

Inspectorulŭ de poliția Krüger a sositŭ în Petersburgŭ cu detectivii (polițiștii secrețĭ) lui germanĭ.

Constantinopolŭ, 19 Iulie. Disposiția de fată în cercurile guvernului turcescŭ nu mai este înrîurită în aceeașĭ mĕsură de frica, că esistența Turciei ar fi amenințată de periculŭ. Acésta o dovedesce judecata rece cu care este întêmpinată aicĭ întêlnirea împĕraților.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 18 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.50
Renta de hârtiă 5%	89.50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	98.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	114.50
Bonurĭ rurale ungare	105.30
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.86
Napoleon-d'orĭ	9.90½
Mărcĭ 100 împ. germane	61.17½
Londra 10 Livres sterlinge	125.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.10
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.80
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.60
Renta de hârtiă austriacă	81.15
Renta de argintŭ austriacă	82.55
Renta de aurŭ austriacă	112.20
Losurĭ din 1860	139.75
Acțiunile băncei austro-ungare	872.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur.	301.75
Acțiunile băncei de creditŭ austr.	308.60

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 18 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescŭ	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	117.—	„	118.
Discontulu	6½—8% pe anŭ.			
Bonurĭ croato-slavone				104.—

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

„La-a lorŭ casă têlhărească
„La a lorŭ mamă hoțéscă
„Sĕ le facă de mâncare
„Se-șĭ petreacă-'n desfătare
„Lângă carnea-țĭ dulce tare,
„Căcĭ eștĭ fragedŭ ca unŭ mielŭ
„Și la toțĭ eștĭ drăgănelŭ!...
„Du-te mai bine n'apoi
„Nu-țĭ băga capu-'n nevoi!...“
Ear copilu-i dice-așa:
— „Totŭ una-i, orĭ m'orŭ pușca
„Orĭ viu érășĭ voiu scăpa,
„Dér eu trebue sĕ plecŭ
„Prin pădure adĭ sĕ trecŭ!...“
Astfeliu prunculŭ cum dicea
Iute, frate, s'apuca,
O piele de ursŭ cerca
Și cu asta se-'nvĕlea,
Și calu'șĭ acoperea
Câtŭ nimenĭ nu-lŭ cunoșcea,
Apoi murgu-'npintena
Și la fugă o lua...
Și multŭ nicĭ că se ducea
Pănă, frate, audia
Sópte line-'ntunecate
Prin pădure nu departe;
Dintr'o parte rĕsuna:
— „Eată mĕi o păsĕrea!...“
Ear din alta-i respundea:
— „Dațĭ-i pace mĕi sĕ treacă
„Și se ducă'n lumea largă
„N'avețĭ cu elŭ nicĭ o trébă
„Ala-i unŭ omŭ nĕcăjitŭ
„Ca unŭ ursŭ s'a înblojitŭ
„Și atâta-i de sĕracŭ
„Ca unŭ bietŭ de liliacŭ!...“
Și așa prunculŭ frumosŭ,
Fiindŭ tare norocosŭ,
Trecŭ pe-aci sănĕtosŭ; —
De hoțĭ elŭ se depărtă
Din pădure-apoi scăpă
Și eșĭ la ceea parte
A pădurii 'nfricoșate...
Acum apoi elŭ se puse
Si se duse, frate, duse,
Diua tótă alergândŭ
Cu-alŭ sĕu agerŭ calŭ sburândŭ
Pănă ce ajunse, frate,
Intr'unŭ satŭ nu prea departe
Unde-află o fetișóră
Cu sînŭ fragedŭ de fecióră
Ce frumósă, dĕu era
Incâtŭ dênsulŭ cugeta
Că nu póte pe sub sóre
Și nu póte'n lumea mare
Fi mai mândră decâtŭ ea
Orĭ și câtŭ de ar umbla!...
Elŭ în fată se'ndrăgì
Lângă casă se oprì,
Aci elŭ descăleca
Și în casă se băgă
Ér pe fata frumușea
O întrebă elŭ așa:
— „Dragă, blândă fetișóră,
„Cu ochi-țĭ de porumbióră,
„Eu pe tine te dorescŭ
„Din inimă te iubescŭ
„Și în lumea pĕcătósă
„Nu vĕdŭ fată mai frumósă
„Orĭ și câtŭ de așŭ umbla
„Ca și tine draga mea,
„Că eștĭ ca o viorea!....
„Nu cumva te-i învoi
„Cu mine-a te ferici
„A mea soță ca sĕ fii?...“
Și păn' astea elŭ vorbea
Fata care-lŭ asculta
Incă'n elŭ se îndrăgea
Și la inimă-i pica
Apoi linŭ așa-i grăia:
— „Décă dragă tu vorbescĭ
„Dreptŭ și nu mĕ amăgescĭ
„Că ți-sŭ dragă, mĕ iubescĭ,
„Apoi fiă voia ta
„Căcĭ dĕu eu te-oiu asculta
„A ta soță vreau a fi
„Câtŭ în lume voiu trăi,
„A ta soță credinciósă
„Păn' la gropa 'ntunecósă!...“
Astea décă le grăiră
Șĭ-amêndoi se învoiră
La biserică porniră
Voioșĭ de se cununară
Pe vecĭ de se'mpreunară...
Și acasă cum veneau
Nuntă mare că făceau
Și frumosŭ se ospĕtau....
Ci pe când ișĭ petreceau
De odată se trezau
Tata fetii că venea
Și multŭ elŭ se bucura
Vĕdêndŭ petrecerea mare,
Și că-i mare desfătare.
Dér fiind-că nu sciuse
A sa fată ce făcuse
Și pe mire nu'lŭ vĕduse
Către fată se'ndreptă
Și de mire-o întrebă;
Fata lui îi arătă
Mirele-i celŭ frumușelŭ,
Indrăgitulŭ tinerelŭ,
Dér care șĭ-acum purta
Pielea de ursŭ ce-o avea.
Tata fetii cum vedea
Câtŭ de urîtŭ era
Rĕu că mi se mânià
Și-n mânià așa strigă:
— „Nicĭ-odată, nicĭ-odată,
„N'oiu lăsa ca mândra-mĭ fată
„Sĕ o aibă de muiere
„Omŭ ce are de ursŭ piele!!...“
Și afară vrêndŭ sĕ-lŭ scótă
Ișĭ dedea silința tótă
Dicêndŭ că l'a omorî
Dec'afară n'a eși
Și fata n'a părăsi!....

(Va urma.)

Nru 635 ex 1888
s. f. sc. c. d. 99,3—3

CONCURSŬ.

Acei îndreptățițĭ, carĭ ar dori sĕ capete din fondulŭ de stipendie din districtulŭ Năsĕudŭ vre-unŭ stipendiu orĭ ajutorŭ pro 1888/9, cu începutulŭ dela 1-a Septemvre 1888, pentru ca sĕ studieze la vre-o facultate înaltă, la academiă, la preparandiă, la scóla de cadețĭ etc. orĭ sĕ învețe ceva măiestrie, se aviséză prin acésta, că pentru acestŭ scopŭ au sĕ se înainteze suplicĭ la comisiunea administratorie de fondurile scolastice centralĭ din districtulŭ Năsĕudŭ până inclusive la 10 Augustŭ 1888.

Fie-care suplică trebue sĕ fie provĕdută cu:

a) adeverință despre originea de grănițerŭ;
b) cartea de botezŭ;
c) testimoniu medicalŭ;
d) testimoniu scolasticŭ după cum cere legea pentru a fi primitŭ cineva la respectiva scólă orĭ măiestriă, éră suplicanții la meserii trebue sĕ producă și contracte închiriate cu măiestrii înaintea autorității industrialĭ prescrise în lege.
e) testimoniu despre starea materială a părinților.

Afară de acestea fiecare suplicante are sĕ se dechiare în suplică că are orĭ nu are vre-unŭ altŭ stipendiu orĭ ajutorŭ; éră suplicanții pentru orĭ-ce categoriă de scóle, — adecă afară de suplicanții pentru meserii, au sĕ arete și loculŭ unde dorescŭ a studia.

Stipendiu orĭ ajutorŭ se póte cere în aceiașĭ suplică în modŭ eventualŭ și la o a doua etc. scólă orĭ măiestrie.

Suplicele ce nu vorŭ intra până la terminulŭ statoritŭ mai susŭ și nu vorŭ fi adjustate cu tóte documentele și datele cerute în acestŭ concursŭ nu se vorŭ considera.

Din ședința comisiunei administratoriă de fondurile scolastice centralĭ districtualĭ.

Năsĕudŭ, la 16 Iuniu 1888.

Președinte: **Iónŭ Ciocanŭ.** Secretarŭ: **Ioachimŭ Mureșianu.**

Besztercze, 1888 Iul. 4-en

Láttam,
Báró Bánffy Dezső m. p.
főispán, kir. biztos.

No. 2176—1888.

CONCURSŬ.

La gimnasiulŭ gr. cat. din Blașiu a devenitŭ în vacanță catedra de profesorŭ pentru desemnŭ cu beneficiulŭ anualŭ de 600 fl. v. a.

Decĭ prin acésta se escrie concursŭ la catedra numită cu terminulŭ până la 15 Augustŭ st. n. a. c.

Doritorii de a ocupa acéstă catedră trebue sĕ alăture la concursŭ actele următóre:

1. Atestatŭ de botezŭ.
2. Documentŭ publicŭ despre cualificațiune în acéstă specialitate, cerută prin articlulŭ de lege XXX ex 1883.
3. Documentŭ despre praxa în acéstă artă liberală la cutare institutŭ publicŭ.
4. Atestatŭ oficiosŭ despre purtare. Și
5. Fiindcă în gimnasiu limba de propunere este cea română, așa se recere, ca concurenții sĕ dovedéscă, cumcă posedŭ deplinŭ limba română în vorbire și în scriere.

Concursele însoțite de documentele specificate sĕ se presente consistoriului subsemnatŭ până la terminulŭ mai susŭ indicatŭ.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 7 Iuliu 1888.

102,3—2 **Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat.**

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei.“ precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

„Administrațiunea Gaz. Trans.“

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.